

ת"ד 4418/08/16 - מדינת ישראל נגד רותי גדי

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
ת"ד 16-08-4418 מדינת ישראל נ' גדי
24 ספטמבר 2017

מספר פלי"א 149336/2016

לפני כבוד השופט בכירה אטלייא וشكון
מדינת ישראל
המאשימה

נגד
רותי גדי
הנאשמים

nocchim:

ב"כ המאשימה: עו"ד מיכל גפני

ב"כ הנואשת: עו"ד חגי ב'

הנאשמה עצמה

גזר דין

הנאשמה הורשעה עפ"י הודהתה בجرائم תאונת דרכים, עת לא צייתה לרמזור אדום וגרמה לתאונת בה היו מעורבים שני כלי רכב נוספים.

ngromo chbelot lanashmat lmaspfer anshim nosfim. Lenag harchav "hemuorav haRoshon" ngromo chbelot shel mesh, kpi piroton basuf 5 laktob haishom.

קביעת מתחם עונשי -

מלוא תיק החקירה הובא לעוני.

בפני טענת הנאשמה כי המתינה באור אדום וכי נכנסה לצומת רק לאחר שנדלק האור הירוק.

דע עקא - בדיעבד התברר כי האור הירוק בו הבדיקה, היה מיועד לכיוון תנועה אחרת.

אין בחומר החקירה ראיות לסתור גרסה זו.

עמוד 1

מכאן ואילך, יש מקום לקבוע כי אין מדובר בחציית הצומת בהניגה שוטפת תוך התעלמות מהאור האדום. כמו כן, אין מדובר בחציית קוו העצירה בשלתיי האור הירוק (ובלשון הנגגים "גניבת רמזוֹר").

עד כאן אשר לرف הרשות אשר איננו ברף הגובה ביותר - עוד יש לשקלל חומרת הפציעות.

לאחר שבחנתי מכלול הטיעונים והפסיקה אשר הונחה בפנוי, הריני קובעת כי מתוך הענישה נע בין 8 חודשים פסילה ל-20 חודשים פסילה הצד מסר מותנה, קנס ופסילה על תנאי.

בחנותי תיק החקירה.

אכן, כל העדים הינם בבחינת "נוגעים בדבר" בין במקצת, בין במרוב. הודהת הנואשת באשמה, חסכה הטרחתם לבית המשפט וכן חסכה זמן שיפוטי רב. אשר לפיצעה העיקרית - פיציעתו של נהג "הרכבת המערב הראשוני". בטיעוניה לעונש, עדכנה התביעה מצבו, כפי שנמסר לה בשיחה טלפוןית. אכן, הצדק בדברי הסגנור לפיהם יש להתייחס לעדכון זה בהסתיגות שהרי מדובר בהצהרה בלבד כפי דברי המערב בשיחה טלפוןית. (יוער, כי התביעה עשתה מאמצים ניכרים לקבלת עמדת המערב בבית המשפט אף נזקק למספר דוחות להagation עמדתו).

אשר לתקדים אשר צוטטו ע"י הסגנור -

ת.ד. 14-07-1997 נגזו 5 חודשים פסילה בלבד תוך שבית המשפט מצין מפורשות כי מطبع הדברים, פיציעתם של רוכבי האופנייםקשה יותר, אשר גופם חשוף ואיןו "ננהנה" מגנתה של שירות הרכבת. סיווג זה, איננו ישים לעניינינו.

עוד יש לציין, כי מדובר היה בסדר טיעון - אף עניין זה איננו ישים לעניינינו.

אשר לשאר פסקין דין אשר הונחו בפני ע"י ההגנה.

בת.ד. 08/1907 אמין כרוב, החליט בית המשפט להקל משמעותית בעונש, אשר הנגעת היחידה, הייתה רعيיתו של הנאשם. על הטיפול בה - נפל על כתפי הנאים, ענישה של הנאשם מהוות ענישה נוספת לאשתו, אשר נגעה בלאו הכי.

בת.ד 2790/06 דרורי מרום -

נגزو 11 חודשים, כאשר ותק נהיית הנאשمت ארוך משמעותית מזה של הנאשמת הניתבת בפניי.

לנאשمت מרמים דרורי היה ותק נהייה של 35 שנים - לחובתה 4 בריאות משפט בלבד ובנוספּ הסכימה מרצונה לעבור בדיקת שירותי נהיגה ע"י המרב"ד. כשרותה להמשך נהיגה הוכחה.

בעניין ת.ד 1259/07 נגزو 9 חודשים פסילה למרות העובדה שלנאשם נכות מוכחת שענינה קשיי נידות!

זאת ועוד - פסילת רישון נהיגתו גדעה מטה לחמו באשר התפרנס ממכירת פרחים נידת.

בשוליו הדברים, אף הופנה הנאשם לבדיקה מרבי"ד תוך התניית חזרתו נהיגה, בעמידה בהצלחה במבחן נהיגה .

אשר לת.ד 3201/06 הלוי עמית, מדובר בתאונת שיסודה באירוע שמירת מרחק.

עבירה אשר אף המחוקק מצא לנכון ליחס לה רמת חומרה קלה יותר מזו הנדונה בפני. (אין בצדה עונשי מינימום).

לסיכום, אצין כי כל התקדים שנמננו לעיל, אינם ישימים לעניינו.

עוד מצאתי מקום להציג כי אין זה סוד שבשנים האחרונות רף הענישה בעבירות תעבורה, הועלה משמעותית בעקבות פסיקותיו של בית המשפט העליון ובעקבות תיקון 113 לחוק העונשין.

אין להשוות הענישה בשנת 2007-2010 לרף הענישה הנוכחי יותר, נכון להיום!

אשר למיקומה של הנאשمت במתחם הענישה -

לנגד עיני האמור במסמכים הרפואיים בדבר הפגיעה וכן דברי הנפגע כי חזר לעבודתו כנהג משאית.

כאמור לעיל, יש ליתן משקל לקוala להודאתה באשמה.

כמו כן, יש ליתן משקל לכך שהמדובר בנהגת לה ותק נהייה משנת 2003 ולחובתה 3 הרשות קודמות.

ניתן לומר כי התאונת הנדונה בפניי הינה החיריג, בדרך נהיגתה השגרתית.

נתתי דעתך לנסיבות האישיות כפי תאoran ע"י הסגנור.

נתתי דעתך לדבריו בדבר הפנמת טעיתה ורגשי החרטה.

לנגד עיני, שלל מכתבי המלצה שנכתבו בענינה על ידי תלמידה, הורי תלמידה וגופי חינוך.

נכח דעתך כי אלמנת ההרתקה והקבלה לעתיד - יושגו.

סוף דבר -

- הנני דנה את הנאשמת לתשלום קנס בסך 1800 ₪ או 30 ימי מאסר שיעשו תמורהם.
- הקנס ישולם תוך 90 ימים.
- על הנאשמת/ סגורה לגשת כתת לזכירות בהמ"ש לקבלת שובר תשלום.
- הנני פוסלת את הנאשמת מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 10 חודשים. ריצוי הפסילה נדחה עד 30 ימים.
- הנני פוסלת את הנאשמת מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.
- הנני גוזרת על הנאשמת עונש של מאסר לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא תעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה.
- זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום ד' תשרי תשע"ח, 24/09/2017 במעמד הנוכחים.

אטלייא וישקין, שופטת בכירה

הוקלד על ידי שניהבמנדל